

Bạn có thích xem bóng rổ không, nhất là trong mùa tranh tài của những đội vô địch? Những trận banh này thật hấp dẫn và thích thú, tuy nhiên cũng có những lúc làm chúng ta quá hấp hối vì những giây phút cuối cùng của một trận đấu với những lần giao banh hay ném banh quyết định trong một giây hay một phần mười của một giây đáng sợ. Trong những giây phút đó ý thức thời gian thật quan trọng. Thật ra, chúng ta không là thời gian mà chỉ thời điểm mà thôi. Cùng một khoảnh khắc thời gian nhưng đúng lúc thì có ý nghĩa. Cũng vậy khoảnh khắc thời gian đó nhưng không đúng lúc, đúng chỗ thì cũng mất đi ý nghĩa.

Có một điều không bao giờ ngừng lại trong cuộc đời chúng ta và khi nó dừng lại thì ta cũng không còn. Điều không bao giờ dừng lại đó bạn đã biết, đó là thời gian. Tất cả khi ta mở mắt chào đời cho đến lúc nhắm mắt lìa đời, khoảnh khắc thời gian đều đặn trôi đi cho ta cảm thấy mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút, mỗi giây, mỗi phần mười, phần trăm, phần ngàn của một giây. Thời gian giữ một vai trò vô cùng quan trọng trong đời sống, nói đúng hơn, thời gian là đời sống và đời sống là thời gian.

Biết thời gian là đời sống và đời sống là thời gian như vậy, những chúng ta đã sử dụng thời gian như thế nào? Mỗi một ngày trôi qua, chúng ta đã sống như thế nào, và đến cuối ngày nhìn lại, chúng ta thấy ngày đó ra sao?

Một tác giả đã nói:

Hãy dành thì giờ làm việc, đó là giá của thành công.
Hãy dành thì giờ suy nghĩ, đó là ngu ngốc của sự chậm trễ.
Hãy dành thì giờ chơi đùa, đó là bí quyết giúp ta trẻ mãi.
Hãy dành thì giờ đọc sách, đó là nền tảng của khôn ngoan.
Hãy dành thì giờ tập thể dục, đó là con đường đưa đến sự sung sướng.
Hãy dành thì giờ kết bạn, đó là con đường hạnh phúc.
Hãy dành thì giờ mơ mộng, đó là chiếc xe đưa ta đến những vì sao.
Hãy dành thì giờ để yêu và được yêu, đó là đức ân của con người.

Theo bảng liệt kê này thì Bạn đã dành thì giờ để làm việc gì nhiều nhất? Có lẽ chúng ta

chúng có thì giờ để làm việc, làm việc và làm việc. Còn suy nghĩ, nghĩ ngợi, chúi đầu, đọc sách, tập pháp môn, niệm kinh, tụng kinh và yêu cầu chúng có lẽ Bần cho là nhàn hạ xa xỉ phàm, không có thì giờ để nghĩ đến. Nhưng cuộc đời của chúng ta có gì hơn thế nữa. Chúng ta cần có thì giờ để nghĩ đến linh hồn và sắp xếp đời đời của mình.

Theo ý Bần thì đời là đời quan trọng và cần thiết nhất trên đời? Khi biết đời là quan trọng và cần thiết, ta sẽ dành thì giờ cho đời đó để không lãng phí thì giờ, cũng không tốn công vô ích. Nếu chúng ta cứ cảm thấy, mãi mãi làm việc này việc kia mà không đời đó rồi sẽ qua đi thì công sức, thì giờ chúng ta thật vô ích. Sống mà mất niềm tin vào đời, đời người ta nói đến thì đời thật là đời. Bần đang đời đời đời sống Bần như thế nào? Có ích lợi gì không?

Nếu Bần đã đời tâm linh nghe chúng trình phát thanh này, chúng tôi Bần đã đời ý phàm nào đến với đời tâm linh. Và thật vậy, với đời tâm linh hay mọi quan hệ giữa Đạo Phật và Hóa, tất cả là Đức Chúa Trời, với con người là đời quan trọng nhất trên đời.

Trước hết, bởi vì Đạo Phật ban cho chúng ta sự sống và hạnh phúc. Không có Ngài chúng ta cũng không có sự sống. Con người có thể phạm tội Thiên Chúa, gặp bất Ngài qua mặt bên, nhưng sâu kín trong tâm hồn con người không thể phạm tội Thiên Chúa. Vì Ngài nói rằng lòng tâm, ý thức đời đời, thiên nhiên, hoàn toàn bên ngoài, tình người, cho thấy rằng Thiên Chúa đang hiện hữu và Ngài quan tâm đến đời sống chúng ta. Thiên Chúa chúng ta, Ngài cũng muốn chúng ta giao và sống với chúng ta. Chính chúng ta đã gặp bất Ngài sang mặt bên và sống theo đời đời riêng của mình. Trong lúc đó, chúng ta đã đời nên mặt bên của đời ngăn cách giữa chúng ta với Thiên Chúa. Mọi đời giao giữa chúng ta với Thiên Chúa bắt đầu. Một vài năm trước, một hội đồng về tình vi phạm thông của Hoa Kỳ bắt đầu trước, và suốt mấy ngày liên tiếp, một số đông người người sống đời máy *ager*

đã không thể liên lạc với nhau. Các bác sĩ phải tức tởm bởi vì khi máy không bắt đầu người ta có thể liên lạc được, còn bây giờ chỉ vì mặt liên lạc đang phải chịu thua.

Về tình vi phạm thông chỉ vài ngày mà có thể đời nên nhưng khó khăn như vậy nhưng họ là con người bắt phân cách với Thiên Chúa, không liên lạc được với Ngài. Nguyên nhân sâu xa nhất của nhưng nỗi khổ của con người là bắt phân cách với Thiên Chúa, ngu ngốc của sự sống. Thiên Chúa chúng ta là ngu ngốc sống thật xác mà Ngài cũng là ngu ngốc sống tâm linh. Chính sự sống tâm linh giúp cho cuộc đời có ý nghĩa, vì đời sống con người không phải chỉ có ăn uống, làm việc, giữ trí nhưng còn có mọi đời giao với Thiên Chúa là Đạo đã đời đời chúng ta.

Trong buổi lễ tôi kể những điều chúng ta cần phải dành thì giờ để làm có những điều này dành thì giờ để thờ phượng, vì đó là con đường để đến cùng kính. Thiệu cùng kính, thiệu niềm tin con người sẽ không sợ gì nữa vì thế sẽ phụng thờ mọi thời. Mọi người chúng ta có thể thờ phượng và cùng kính những điều khác nhau, nhưng Chân Thiên duy nhất đáng cho chúng ta thờ phượng chính là Thiên Chúa, là Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng chúng ta. Ngài là Đấng ban cho chúng ta sự sống và hơi thở, ban cho chúng ta sức khỏe và tài năng, ban cho chúng ta thì giờ và dịp tị nạn. Không có Chúa, chúng ta không thể sống những chúng ta là cơ thể tội phạm quên Chúa và sống như những người vô thần sao?

Con người chúng ta khi sống theo đường lối riêng của mình, không tôn thờ Thiên Chúa, chúng ta đã dựng nên một bức tường ngăn cách với Ngài. Nhưng Thiên Chúa vẫn yêu thương con người, Ngài đã đến để phá đổ bức tường ngăn cách đó. Chúa Cứu Thế Giê-xu, Con của Thiên Chúa, khi chết trên thập giá Ngài đã trả giá chuộc tội cho con người để đem con người trở lại với Thiên Chúa.

Những người con hoang đàng sau nhiều năm tháng xa nhà, kinh nghiệm những ê chề, đau đớn, đã quyết định quay trở về. Chúng ta cũng cần ý thức mình là con của Chúa, đã đi xa nhà Chúa và nay ăn năn quay trở lại với Ngài. Mọi chúng ta ai cũng bận rộn. Bận rộn vì công ăn việc làm, vì gia đình, vì học hành, vì công danh sự nghiệp. Nhưng trong những bận rộn đó, có bao giờ Bạn dành một ít thì giờ để suy nghĩ đến sự phồn thịnh của mình không?

Thời gian trôi qua và đời sống sẽ chậm dần. Nó sẽ chậm dần trên mọi người một khác, và những thời điểm khác nhau, những người sẽ có những sự chậm dần. Bạn sẽ đi về đâu khi thì giờ của bạn trên đời này chậm dần? Người tin Chúa biết rằng khi thời giờ cõi đời này mình sẽ được sống với Chúa đời đời. Riêng Bạn thì sao? Bạn có biết mình sẽ đi về đâu khi cuộc sống Bạn chậm dần không?

Thời gian và thời điểm rất quan trọng. Khi người trẻ tuổi tài giỏi còn báo hiếu trước khi chậm dần, người già có tài giỏi đến đâu cũng không làm gì được nữa. Bạn và tôi đang sống trong khoảng thời gian mà quyết định và hành động của chúng ta có ý nghĩa. Bạn có dành giây phút nào cho Thiên Chúa, Đấng đã tạo dựng Bạn, ban cho Bạn sự sống, hơi thở và ơn cứu rỗi không?

Hãy suy nghĩ đến cõi vĩnh hằng là nơi chúng ta sẽ đi đến và dành thì giờ cho Chúa hôm nay.

Mã c s Nguyễn Th
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành